

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil meget gerne i forlængelse af det spørgsmål, hr. Ole Stavad stillede, høre Venstres ordfører, hvad Venstres sådan mere principielle holdning er til spørgsmålet om det rimelige i, at man kan opnå fradrag på udgifter, man aldrig har haft.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jamen det ved jeg ikke. Jeg har godt lagt mærke til, at der sådan kolporteres en lidt populær udlægning af tingene. Jeg kunne jo henvise hr. Jacob Buksti til andre fradrag/afskrivninger, som man jo har, og som formodentlig også hr. Buksti vil synes man har med fuld ret, uanset at man dybest set ikke har nogen omkostninger. Jeg kunne i den forbindelse henvise eksempelvis til afskrivninger på erhvervsejendomme. De indebærer jo heller ikke umiddelbart nogen udgift; men sådan er der jo så meget.

KL 14.10

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det synes jeg var et overordentlig interessant svar, som jeg da vil sørge for at få skrevet ud og opbevare på mit natbord, så jeg aldrig skal glemme det.

Tænke sig engang, vi har en ordfører fra et regeringsparti, der står her og siger, at der ikke sådan generelt set er noget principielt forkert i, at man opnår fradrag for udgifter, man aldrig har haft. Jeg har altid forstået det sådan, at fradrag i forhold til skattelovgivning var fradrag, man havde for udgifter, som man havde i forbindelse med at erhverve sin indkomst. Det er det ene.

Det andet er: Hvorfor tror Venstres ordfører, at skatteministeren fandt foranledning til at bremse den ulovlige praksis med et cirkulære, hvorefter han nu vil genindføre den med en lov? Hvad er årsagen til, at skatteministeren bremsede det, når han nu alligevel vil gøre det lovligt? Man kan altså bare betragte skattesystemet som et tagselvord, hvor man kan få fradrag for udgifter, man aldrig har haft.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm, at jeg ikke kan skydes i skoene at have sagt, at Venstre til enhver tid principielt og generelt går ind for,

at man skal have fradrag, hvor man ikke har haft nogen udgifter.

Men også hr. Jacob Buksti ved jo, at det her i virkeligheden er en lang mere kompliceret og nuanceret debat end den, der lægges op til her. Jeg ved, at hr. Jacob Buksti også er bekendt med, at man i vidt omfang i erhvervslivet faktisk har afskrivninger og faktisk har fradrag for udgifter, som man ikke umiddelbart konkret har afholdt. Det er der nogle tilfælde af.

Det er klart, at det accepterer man, og det skal man, men jeg skal ikke afvise, at man selvfølgelig kan forestille sig tilfælde, hvor det forekommer uberettiget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til ordføreren og beder hr. Ole Stavad om at indtage talerstolen som ordfører.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg ikke vil klandre hr. Freddy Dam, den foregående ordfører, for ikke at kunne svare på alle detaljer i det her meget omfattende lovforslag, og jeg vil også sige, at det er en umulighed at give nogen som helst form for dækkende beskrivelse af lovforslaget på de 5 minutter, vi har til rådighed til vores ordførertale.

Det her skulle egentlig være seks-syv lovforslag. Det er helt forskellige love, det er helt forskellige problemstillinger, og derfor bliver det også nogle overordnede bemærkninger, jeg bliver nødt til at holde mig til.

Lovforslaget bærer overskriften forenkling. Jeg må sige, at det er meget indviklet at forenkle. Jeg vil turde påstå, at der nok ikke er så mange her i salen – måske lige bortset fra nogle nede i hjørnet – som ville bryde sig om at blive hørt i det og i konsekvenserne af det. Det er også en del af problemstillingen. Selv vi, der har arbejdet politisk med skat i mange år, har meget svært ved at gennemskue, hvad det så er, de regler, man indfører her, kan bruges til.

Jeg synes ikke, når jeg har læst bemærkningerne grundigt igennem, at jeg får særlig meget hjælp. Der er en lang række områder, hvor jeg sidder tilbage med en oplevelse af ikke at have nogen sikkerhed for, hvad en ændret adfærd kan medføre. Hvad betyder f.eks. den ændrede regel om en dispensation, hvor man siger, at de fleste, der søger, får den, og derfor ændrer man det, for der er jo også dem, der nu ved, at de ikke vil få den, og de vil jo typisk lade være med at søge? Hvad kan man bruge det til?